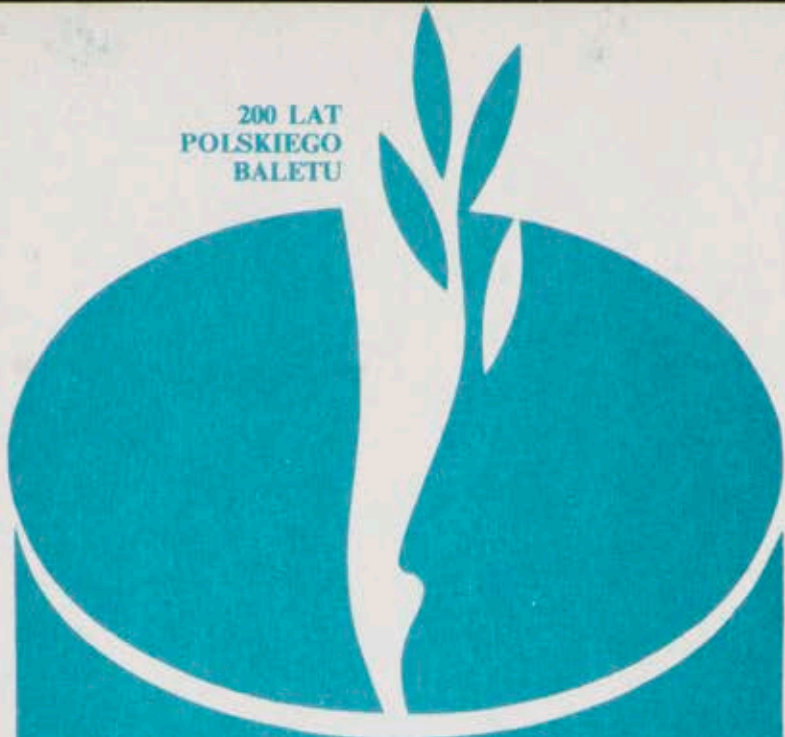

200 LAT
POLSKIEGO
BALETU

Cyfrowe Muzeum Teatru Wielkiego w Łodzi

**VIII
Łódzkie
spotkania
baletowe '85**

19.05.-8.06

**TEATR WIELKI
W ŁODZI**

TEATR WIELKI W ŁÓDZI

GRAND THEATRE DE ŁÓDŹ

**VIII
ŁÓDZKIE
SPOTKANIA
BALETOWE '85**

VIII Baletnyj Festiwal w Łodzi 1985

VIII Festiwal de Ballet à Łódź 1985

VIII Ballet Festival in Łódź 1985

Komitet Organizacyjny
VIII Łódzkich Spotkań Baletowych '85

SŁAWOMIR PIETRAS
WOJCIECH BOCZKOWSKI

dyrektor VIII LSB
dyrektor
organizacyjny

LILIANA KOWALSKA
STANISŁAW KOWALCZUK
EWA JUSZYŃSKA-PORADECKA

dyrektor artystyczny
dyrektor techniczny
kierownik biura

JERZY PIOTROWICZ

prasowego

ELŻBIETA ADAMCZYK

kierownik biura
organizacji spektakli

MARIA MACZYŃSKA
TOMASZ GRACZYK

koordynator d/s
zespółów

AGNIESZKA SMUGA

zagranicznych

JERZY RYCHTA

kierownik finansowy

HENRYK DZIEWIOR
MIROSLAWA STĘPIEŃ

koordynator

d/s reklamy

koordynator

d/s wydawnictw

kierownik

administracyjny

kierownik transportu

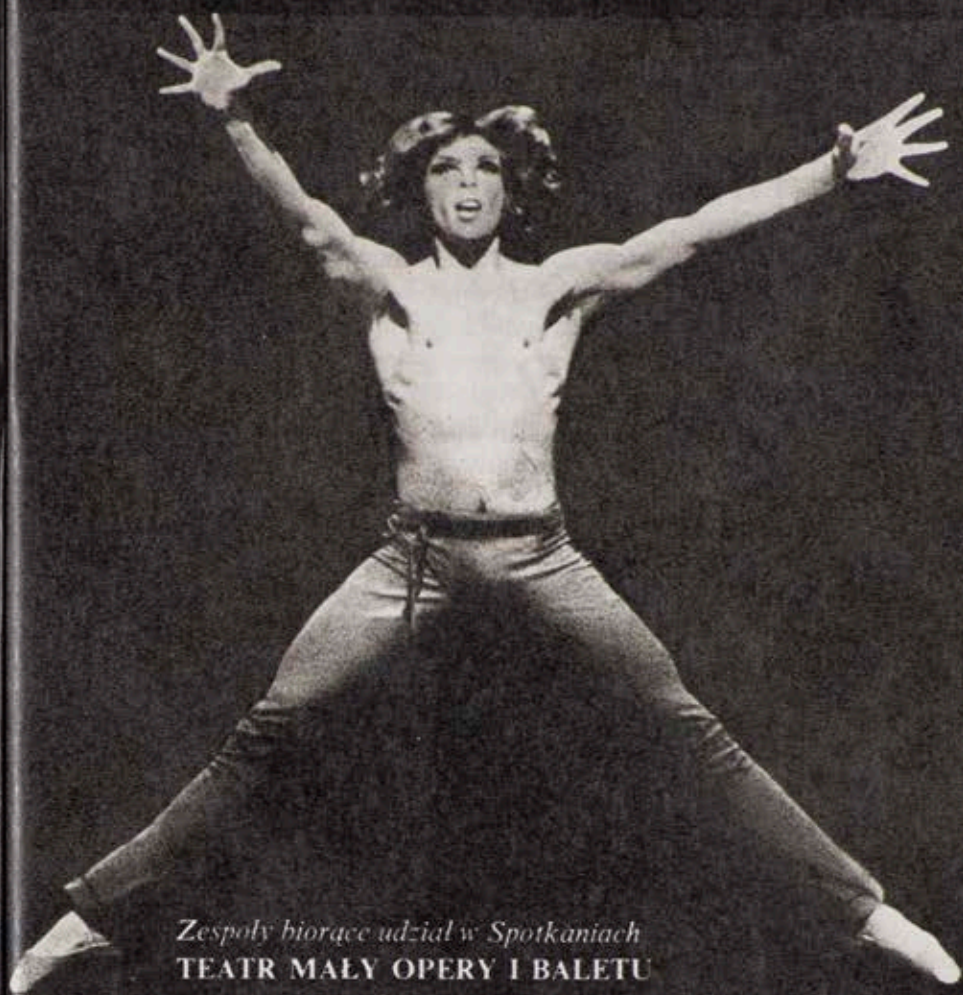
kierownik biura

KRYSTYNA DZIEWIOR

zakwaterowań

kierownik

sekretariatu

Zespoły biorące udział w Spotkaniach

**TEATR MAŁY OPERY I BALETU
W LENINGRADZIE (ZSRR)**

BALLET DU XXe SIECLE (Belgia)

BALLET RAMBERT (Anglia)

STADTTHEATER WÜRZBURG (RFN)

GYÖRI BALETT (Węgry)

BALLET GULBENKIAN (Portugalia)

WROCLAWSKI TEATR PANTOMIMY

POLSKI TEATR TAŃCA – BALET POZNAŃSKI

TEATR WIELKI W WARSZAWIE

OPERA BAŁTYCKA W GDAŃSKU

TEATR TAŃCA „SILVA RERUM” W KRAKOWIE

(Impreza towarzysząca w sali Teatru Nowego)

TEATR WIELKI W ŁODZI

Myśląc kategoriami naszej współczesności hrabia Antoni Tyzenhauz 200 lat temu spełnił misję dzisiejszego działacza kulturalnego i założył w Polsce balet. Nie było to niestety wynikiem tzw. zapotrzebowania społecznego, ponieważ układane w pierwszym jego zespole tańce służyły głównie ozdobie balów dworskich i uciechu zapraszanych, utytułowanych gości.

Metoda zastosowana przez hrabiego Tyzenhauza przy tworzeniu pierwszego polskiego zespołu baletowego była następująca: sprowadzony specjalnie z Francji baletmistrz w towarzystwie inicjatora objeżdżał wsie pańszczyńniane w dobrach litewskich hrabiego w poszukiwaniu odpowiednich kandydatów. Zgromadzeni w ten sposób dziewczęta i młodzieńcy zostali poddani przeglądowi, który w przypadku chłopców polegał na ocenie podskoków i badaniu zwinności ruchów, a u dziewcząt na oglądaniu zgrabności nóg metodą tradycyjnego zadzierania spódnic. Tak dobrani adepci obdarzeni dodatkowo bystrym spojrzeniem, pozbawieni gapowatości i wykazujący dostateczną dozę sprytu zostali zwolnieni z pańszczyzny i odesłani do pałacu w celu odbywania stosownych ćwiczeń pod nadzorem francuskiego profesora. Pozostałych kandydatów odesłano z powrotem do ich dawnych zajęć: do pasania gęsi, pomocy w gospodarstwie i zbierania suszu w lesie.

Trudno oprzeć się wrażeniu, że gdyby przez następne 200 lat stosowano metodę hrabiego Tyzenhauza, balet polski w dniach jubileuszu wyglądałby jednak lepiej niż wygląda obecnie.

Ponieważ woalem wszechobecnego kryzysu pokrywa się również dzisiejsze niedostatki naszej sztuki baletowej, proponuję trzy metody postępowania, aby balet w Polsce mógł nadal zasługiwać na miano sztuki profesjonalnej.

Wobec ciągłego braku odpowiednio wyszkolonych tancerzy należy poszukiwać, edukować i lansować twórczo myślących choreografów, którzy swymi ideami i koncepcjami estetycznymi mogliby skutecznie ukrywać braki w wyszkoleniu, urodzie i młodości zespołów. Prawdziwi choreografowie nie tylko w Polsce, ale na całym świecie są jednak rzadkimi ptakami.

Dруга metoda polegałaby na kompletowaniu, szkoleniu i utrzymywaniu zespołów baletowych na takim poziomie, aby stare dzieła lub średniej miary choreografie współczesne mogły być wykonywane tak perfekcyjnie, aby satysfakcjonować coraz bardziej pod tym względem wymagającą publiczność. W obecnych polskich warunkach zrealizowanie tej metody jest jednak skomplikowane.

Pozostaje jeszcze trzecia metoda, w swych artystycznych i organizatorskich założeniach przenoszona w ostatnich latach z Zachodu, a w warunkach rodzimych ulegająca stale postępują-

cej deformacji. Otóż choreografowie przepelnieni nie zrealizowanymi wizjami, a nie mający do dyspozycji odpowiednio świetnych tancerzy, propagują ideę tzw. teatru tańca. Posługując się skromnymi możliwościami wykonawców zdolnych głównie do tańczenia zespołowego, scenografią zwykle opartą na przeczach oraz interesującą muzyką nagrałą na taśmę, tworzą z punktu widzenia teatralnego inscenizacje interdyscyplinarne, w których niestety taniec nie zawsze dominuje i z konieczności jego prezentacji towarzyszyć musi dyskretnie przyciemnianie światel.

Mija 200 wiosen od powstania rodzimej sztuki tańca. W ubiegłym wieku bywało, że do plejady jego polskich protagonistów dołączały tańczące głównie w Warszawie największe nazwiska rosyjskie, włoskie i francuskie. Znacznie częściej najwybitniejsze polskie baleriny i tancerze osiągnąwszy krajowe szczyty swych możliwości emigrowali w świat. Mnóstwo polskich nazwisk znalazło się w historii baletu rosyjskiego, francuskiego, a nawet angielskiego. W opinii światowej od dziesięcioleci uważani jesteśmy za naród, obok Rosjan, najlepiej dysponowany do uprawiania tej sztuki. W ostatnim okresie wielu Polaków występuje w zagranicznych zespołach baletowych skutecznie konkurując z tancerzami amerykańskimi, francuskimi, rosyjskimi i niemieckimi.

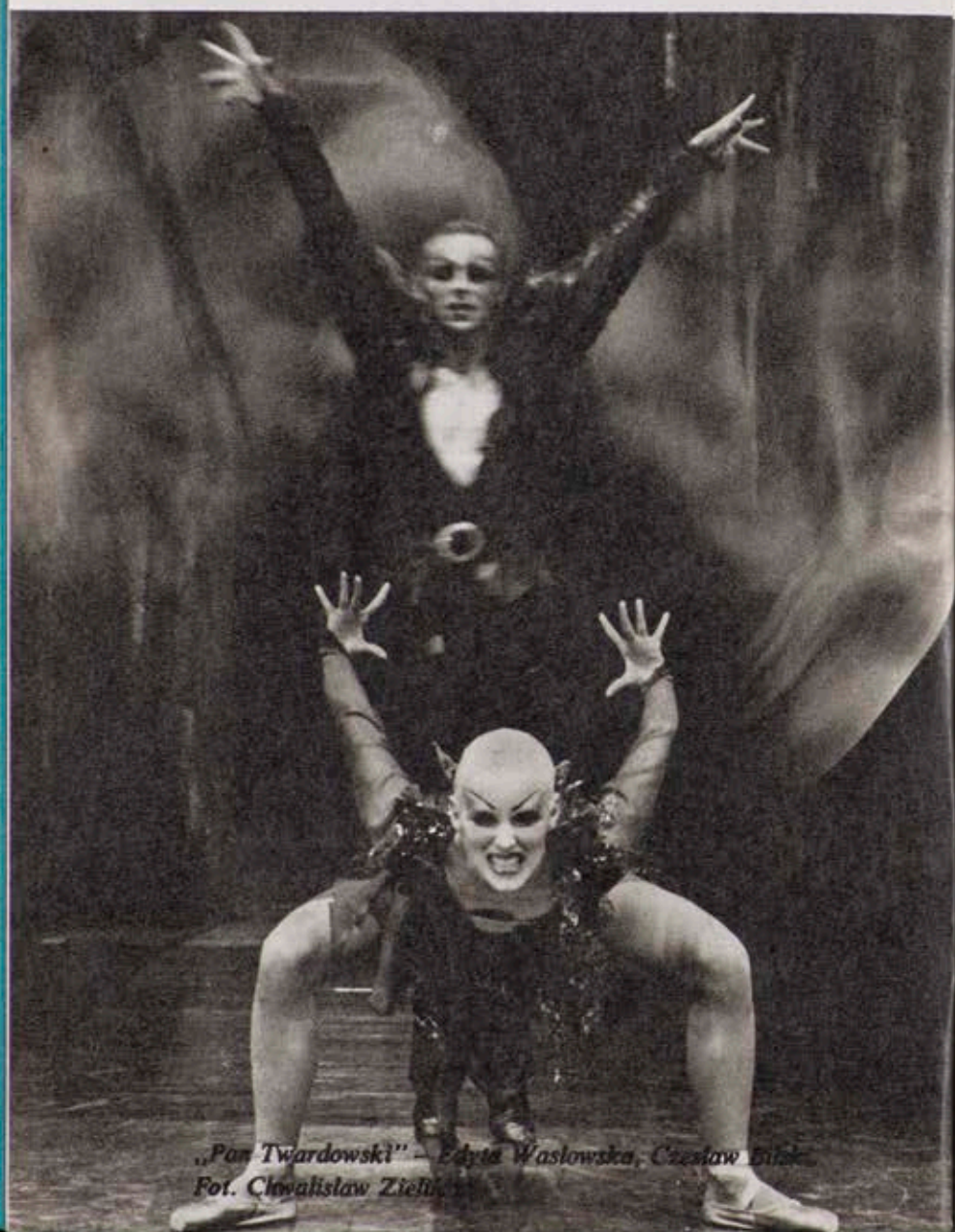
Rozpoczynając VIII Łódzkie Spotkania Baletowe można by długo dumać nad losami polskiego baletu. W jego historii Spotkania są jedynym międzynarodowym festiwalem konfrontującym własne osiągnięcia w sztuce tańca z tym, co aktualnie dzieje się na świecie. Również tym razem wśród gości znalazły się najlepsze zaprzyjaźnione z nami zagraniczne zespoły. Nazwiska Bėjarta, Neumeiera, Kyliána, Bojarczykowa, Bruce'a, Markó, van Manena – twórców prezentowanych obecnie choreografii sprawiają nam zaszczyt, dostarczają satysfakcji, pobudzają refleksje i nieuniknione porównania.

Polski balet w dniach swego 200-lecia, mimo przeżywanych trudności kadrowych notuje niewątpliwe sukcesy. Znalazły się one w artystycznych propozycjach festiwalu. Twórczość Conrada Drzewieckiego, Henryka Tomaszewskiego, Ewy Wycichowskiej i Jerzego Makarowskiego powinny być tego przykładem.

Pragniemy, aby Łódzkie Spotkania Baletowe stale pobudzały myślenie wszystkich ludzi służących sprawie sztuki tańca w kierunku działań zapewniających dalszy rozwój polskiego baletu. Powinniśmy koncentrować uwagę na jego idealach artystycznych, estetyce, na poziomie tańczenia, atrakcyjności zawodu artysty baletu, napływie młodych kadr do jego uprawiania, na funkcji społecznej tej sztuki i jej popularyzowaniu w najszerszych kręgach odbiorców.

Witamy w Łodzi gości naszego festiwalu, wybitnych choreografów, solistów i zespoły baletowe z kraju i z zagranicy. Witamy wreszcie naszą wierną publiczność, której uwielbienie i entuzjizm dla poszczególnych dokonań festiwalowych tworzy od lat klimat prawdziwego kultu wokół sztuki tańca prezentowanej po raz ósmy pod hasłem „Łódzkie Spotkania Baletowe”.

Hawonir Pietras

„Pan Twardowski” – Edyta Wasłowska, Czesław Białek
Fot. Cłwalisław Zieliński

Nasze Spotkania

I znów jesteśmy razem na Łódzkich Spotkaniach Baletowych. Spotykamy się przy tym w roku wyjątkowym. Obchodzimy przecież 200-lecie Polskiego Baletu – wspaniały jubileusz polskiej sztuki baletowej, który napawa nas uzasadnioną dumą z dwuwiekowych tradycji naszego baletu.

Łódź gości nas serdecznie. Festiwalowa publiczność oklaskuje nas owacyjnie. Za kulisami Teatru Wielkiego otacza nas szczerza życzliwość i autentyczna radość z naszych festiwalowych sukcesów. Panuje atmosfera święta – tak potrzebna w teatrze po obu stronach rampy, a tak przecież rzadka w ostatnich latach na polskiej scenie i widowni baletowej.

Łódzkie Spotkania Baletowe pozwolą nam – już po raz ósmy – zapomnieć, przynajmniej przez czas ich trwania, o zwykłych niedolach polskiego baletu, o gorzkich środowiskowych żalach, wylewanych każdego dnia w teatralnych garderobach i bufetach. Słowem – o ciężkiej, przytłaczającej atmosferze, jaka towarzyszy na co dzień prawie wszystkim polskim tancerzom i twórcom baletowym, których podstawową powinnością wobec społeczeństwa jest przecież wzlatywać na wyżyny swej sztuki, by wzruszać, zachwycać, wzbudzać głęboką refleksję. Nie należy jednak zapominać o tym, że kryzys społeczny i ekonomiczny w naszym kraju nie oszczędził również kultury narodowej, siejąc dotkliwe spustoszenie w polskich zespołach baletowych. Tym większy niech będzie nasz podziw dla tych wszystkich artystów polskiego baletu, którzy pozostali w kraju, służą dalej polskiej scenie i nie tracą zapału twórczego pomimo wszelkich niedostatków dnia codziennego.

Artystom tym program tegorocznego festiwalu w pełni oddaje sprawiedliwość. Oglądamy w ramach VIII Spotkań wszystkie te krajowe zespoły, które pomimo kryzysu kadrowego w polskim balecie starają się ochronić swój poziom artystyczny. Gościmy więc Balet Teatru Wielkiego z Warszawy i Wrocławski Teatr Pantomimy, Polski Teatr Tańca z Poznania i Balet Opery Bałtyckiej z Gdańska. Bogaty repertuar proponuje, jak zawsze, zespół gospodarzy – Balet Teatru

Wielkiego z Łodzi, a wśród imprez towarzyszących obejrzymy najmłodszy krajowy zespół baletowy pn. „Silva Rerum” z Krakowa.

Co nam zaoferują na tegorocznym festiwalu nasze zespoły? Oczywiście nowe prace polskich choreografów. Będziemy mieli okazję poznać ostatnie produkcje dwóch czołowych polskich choreografów starszego pokolenia: Henryka Tomaszewskiego i Conrada Drzewieckiego. Ale przecież życie idzie do przodu, a na horyzoncie choreografii polskiej pojawiają się już nazwiska twórców młodszego pokolenia. Wśród nich zaś – przede wszystkim utalentowana łodzianka Ewa Wychowska i nie znany jeszcze szerszej publiczności Marian Żak z Krakowa. Polską ofertę choreograficzną uzupełnia na tym festiwalu nowe opracowanie narodowego baletu „Pan Twardowski”, zrealizowane przez byłą solistkę łódzkiego baletu, Janinę Niesobską.

Balet warszawski, który przy okazji jubileuszu 200-lecia nadrabia zaległości sceny polskiej w prezentowaniu światowego dorobku choreograficznego, przywozi na festiwal głośne widowisko amerykańskiego twórcy z Hamburga, Johna Neumeiera, zatytułowane „Miłość i ból, i świat, i marzenie”. A balet gdański, wierny swej słabości do czechosłowackiej twórczości choreograficznej, zaproponował nam „Spartakusa” w wersji scenicznej Jozefa Sabovčika.

Ale Łódzkie Spotkania Baletowe to przecież festiwal o charakterze międzynarodowym. Nie mogło więc zabraknąć gości zagranicznych, wśród których znaleźli się także nasi dobrzy znajomi z poprzednich przeglądów – zespoły Maurice’a Béjarta, Marii Rambert i Ivána Markó.

Szczególnie serdecznie witamy słynny Balet XX Wiek z Brukseli, oglądany ostatnio na łódzkiej scenie festiwalowej w 1970 roku. 15 lat w rozwoju zespołu to cała epoka, nawet jeżeli na jego czele dalej stoi ten sam Maurice Béjart, klasyk światowej choreografii współczesnej. Zespół zapowiedział dwa różne przedstawienia. Pierwsze z nich – „Eros Thanatos” – to swoista retrospektywa twórczości choreograficznej Béjarta, scalona w nową jakość widowiskową, której przyświecają rozważania na temat miłości i śmierci. Drugi spektakl – „Le Concours” – to natomiast ostatnia praca wielkiego choreografa; jej premiera światowa odbyła się w Paryżu zaledwie przed dwoma miesiącami. Bez wątpienia oba wieczory będą wielką festiwalową niespodzianką, nawet dla tych, którzy pamiętają jeszcze pierwszy pobyt Baletu XX Wiek na łódzkiej scenie.

Podobnie, Ballet Rambert z Londynu to zespół znany nam już z festiwalu (gościł w Łodzi w 1972 roku), ale o nowym

dzisiaj obliczu. Nie żyje już założycielka grupy, Polka z urodzenia, pani Rambert. Zespołem kieruje dzisiaj amerykański choreograf Robert North przy współpracy choreograficznej dwóch swoich brytyjskich kolegów: Richarda Alstona i Christophera Bruce'a. Zobaczymy nowe prace wszystkich trzech.

Balet Ivána Markó z Győr (Węgry) mamy jeszcze świeżo w pamięci. Zrobił prawdziwą furorę podczas VII Spotkań przed dwoma laty. Wprawdzie celem łódzkiego festiwalu jest oferowanie za każdym razem nowych zjawisk w balecie światowym, ale przecież z prawdziwym zainteresowaniem obejrzymy kolejną produkcję znakomitego węgierskiego tancerza i choreografa, który zasłużył sobie chyba na miano ulubieńca festiwalowej, łódzkiej publiczności.

Jak zawsze, i tym razem gościć będziemy jeden z najciekawszych radzieckich zespołów baletowych. Po wielu latach oczekiwań (starania o sprowadzenie tego baletu na festiwal trwały od lat) poznamy Balet Teatru Małego z Leningradu, prowadzony od kilku lat przez jednego z wybijających się radzieckich choreografów młodszego pokolenia, Nikołaja Bojarczykowa. Przyjedzie do nas również po raz pierwszy Stadttheater Würzburg (RFN) kierowany od niedawna (co jest dodatkową ciekawostką) przez polskiego choreografa – Jerzego Makarowskiego. I jeszcze jednym, nie znanym dotąd w Polsce uczestnikiem tegorocznych Spotkań, będzie portugalski Ballet Gulbenkian z Lizbony pod dyrekcją Jorge Salavisy. W programie tego zespołu odnajdujemy prace dwóch wielkich choreografów europejskich: Hansa van Manena z Amsterdamu i Jiříego Kyliána z Hagi, a także balety twórców portugalskich: Olgi Roriz i Vasco Wellenkampa.

Przyznacie Państwo, że oferta programowa VIII Łódzkich Spotkań Baletowych jest wyjątkowo bogata i różnorodna, godna najlepszych festiwalowych tradycji łódzkiej sceny baletowej. A przecież przygotowano również dla Państwa rozmaite imprezy towarzyszące, które uczynią ten tradycyjny już przegląd baletowy naszym wielkim wspólnym świętem. Wypada zatem na koniec podziękować jeszcze za to święto organizatorom festiwalu – wszystkim mecenasom i entuzjastom sztuki baletowej z Ministerstwa Kultury i Sztuki, Urzędu Miasta Łodzi, Polskiej Agencji Artystycznej „Pagart” i Łódzkiego Teatru Wielkiego. Szczególne słowa podziękowania należą się jednak dyrektorowi Sławomirowi Pietrasowi, który pomimo znanych przeciwności, postanowił zorganizować tegoroczne Spotkania jeszcze lepiej niż wszystkie poprzednie. I dopiął swego...

Paweł Chynowski

19 V niedziela godz. 19.00

TEATR WIELKI W ŁODZI

MIRIAM – Bronisław K. Przybylski

CIENÍ – Bronisław K. Przybylski

PAX ET BONUM – Juliusz Łuciuk (oratorium „Franciszek z Asyżu”)

20 V poniedziałek godz. 19.00

TEATR WIELKI W ŁODZI

KARŁOWICZ (Interpretacje) – Mieczysław Karłowicz

21 V wtorek godz. 19.00

TEATR WIELKI W ŁODZI

PAN TWARDOWSKI – Ludomir Różycki

22 V środa godz. 19.00

TEATR MAŁY OPERY I BALETU

W LENINGRADZIE (ZSRR)

MAKBET – Sz. Kałosz

23 V czwartek godz. 19.00

II PRZEGLĄD FILMÓW BALETOWYCH W ŁODZI

24 V piątek godz. 19.00

BALLET DU XXe SIECLE (Belgia)

EROS THANATOS – fragmenty baletów M. Bějarta

25 V sobota godz. 19.00

BALLET DU XXe SIECLE (Belgia)

LE CONCOURS – collage muzyczny

26 V niedziela godz. 19.00

WROCŁAWSKI TEATR PANTOMIMY

SYN MARNOTRAWNY – collage muzyczny

27 V poniedziałek godz. 19.00

POLSKI TEATR TAŃCA – BALET POZNAŃSKI

AD MATREM – PSALM – Henryk M. Górecki

POPOŁUDNIE... – do utworów Claude Debussy'ego

LEP NA MUCHY – Zygmunt Konieczny

28 V wtorek godz. 19.00

BALLET RAMBERT (Anglia)

DUO CONCERTANT – Igor Strawiński

RAINBOW RIPPLES – collage muzyczny

DANGEROUS LIAISONS – Simon Waters

GHOST DANCES – południowoamerykańskie pieśni
ludowe

29 V środa godz. 19.00

BALLET RAMBERT (Anglia)

SERGEANT EARLY'S DREAM – ang., irlandz., ameryk.
pieśni ludowe

DEATH AND THE MAIDEN – Franz Schubert

ENTRE DOS AGUAS – Paco de Lucia/Simon Rogers

30 V czwartek godz. 19.00

STADTTHEATER WÜRZBURG (RFN)

WOZZECK – Alban Berg («Drei Bruchstücke aus
„Wozzeck”»)

TANGO – Astor Piazzolla

MISA – Ariel Ramirez

31 V piątek

**SESJA NAUKOWA POŚWIĘCONA HISTORII
POLSKIEGO BALETU**

1 VI sobota godz. 19.00

GYÖRI BALETT (Węgry)

TOTEM, TABU I FETYSZE – collage muzyczny

2 VI niedziela godz. 19.00

GYÖRI BALETT (Węgry)

TOTEM, TABU I FETYSZE – collage muzyczny

3 VI poniedziałek godz. 19.00

FILMOWE MONOGRAFIE BALETU

4 VI wtorek godz. 19.00

TEATR WIELKI W WARSZAWIE

MIŁOŚĆ I BÓL I ŚWIAT I MARZENIE – Gustav Mahler

5 VI środa godz. 19.00

TEATR TAŃCA „SILVA RERUM” (Kraków)

Impreza towarzysząca w sali Teatru Nowego,
ul. Więckowskiego 15

KOŚCIELEC 1909 – Wojciech Kilar

MUZEUM CZŁOWIEKA – do muz. Krzysztofa
Pendereckiego

EXODUS – Wojciech Kilar

w programie

30 V

WOZZECK – Alban Berg («Drei Bruchstücke aus
„Wozzeck”» op. 7)

choreografia – JERZY MAKAROWSKI

dekoracje – MANUELA WAGNER

kostiumy – ANKE BEHRENS

TANGO – Astor Piazzolla

choreografia – JERZY MAKAROWSKI

dekoracje – HANSHEINRICH PALITZSCH

kostiumy – ANKE BEHRENS

MISA – Ariel Ramirez oraz liturgiczna muz. cerkiewna

choreografia – JERZY MAKAROWSKI

dekoracje – HANSHEINRICH PALITZSCH

kostiumy – ANKE BEHRENS

„Misa” – Ewa Owczarek, Jerzy Piętka. Fot. Wilhelm Pabst

STADTTHEATER WÜRZBURG (RFN)

Dyrektor artystyczny baletu
JERZY MAKAROWSKI

„Tango” – scena zbiorowa. Fot. Wilhelm Pabst

„Tango” – Ewa Owczarek. Fot. Wilhelm Pabst

„Misa” – scena zbiorowa. Fot. Wilhelm Pabst

w programie

1 i 2 VI

TOTEM, TABU i FETYSZE

(Misteria XX wieku) – collage muzyczny

choreografia – IVÁN MARKÓ

scenografia – JUDIT GOMBÁR

„Tabu i fetysze”

GYÖRI BALETT (Węgry)

Dyrektor artystyczny
IVÁN MARKÓ

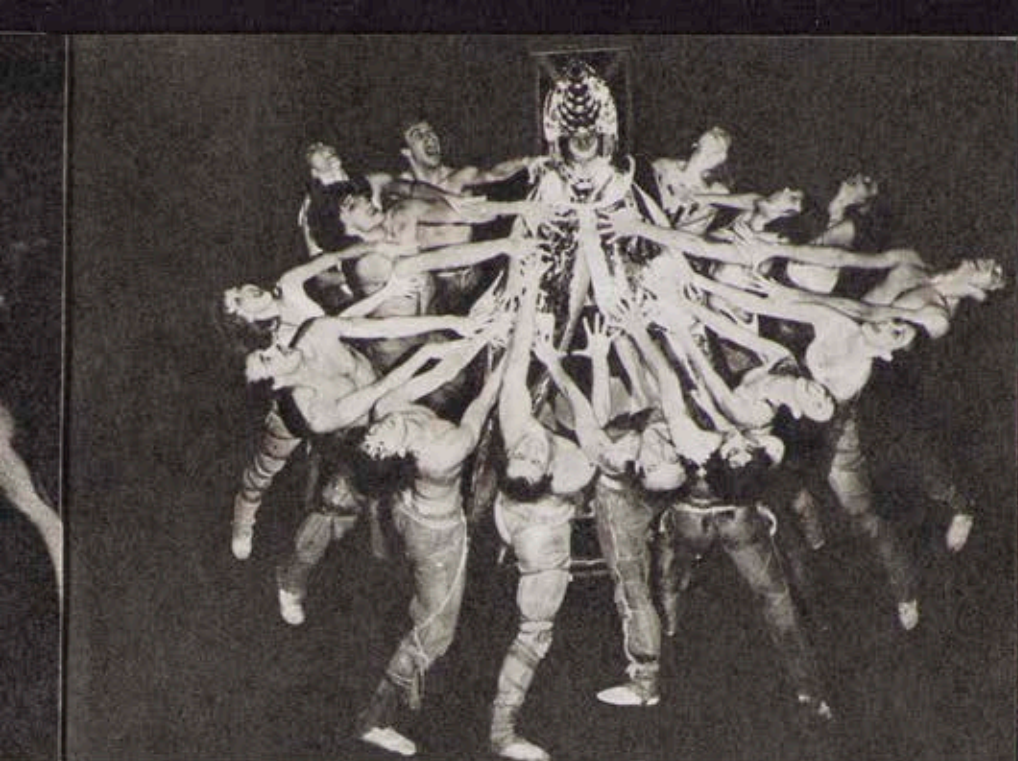

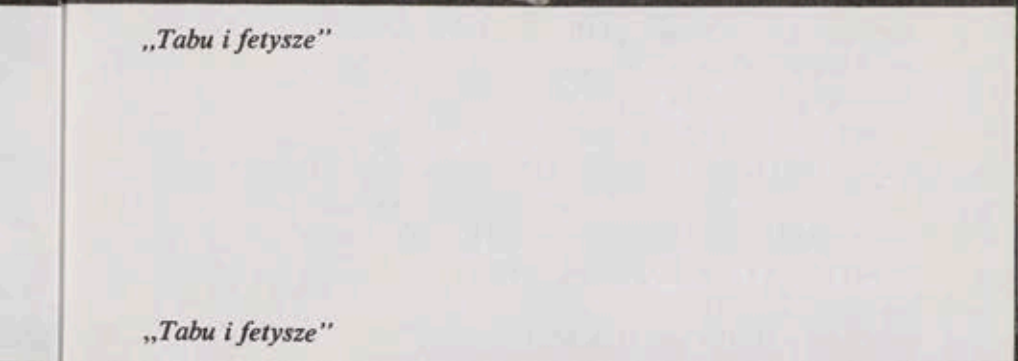
„Totem“

„Totem“

„Tabu i fetysze”

„Tabu i fetysze”

w programie

7 VI

NORTH LAND – portugalska muzyka ludowa

choreografia – OLGA RORIZ

scenografia – NUNO CORTE REAL

NUAGES – Claude Debussy

choreografia – JIŘI KYLIÁN

światło – JOOP CABOORT

BENEDICTION DE DIEU DANS LA SOLITUDE –

Ferenc Liszt

choreografia – VASCO WELLENKAMP

SYMPHONY IN D – Joseph Haydn

choreografia – JIŘI KYLIÁN

kostiumy – TOM SCHENK

8 VI

FIVE TANGOS – Astor Piazzolla

choreografia – HANS VAN MANEN

scenografia – JEAN-PAUL VROOM

RETURN TO A STRANGE LAND – Leoš Janáček

choreografia – JIŘI KYLIÁN

światło – JOOP CABOORT

TEAR – Nina Hagen

choreografia i scenografia – OLGA RORIZ

DANCES FOR A GUITAR – Carlos Paredes

choreografia – VASCO WELLENKAMP

kostiumy – HELENA LOZANO

światło – ORLANDO WORM

„Webern Opus 5” – Graça Barroso, Ger Thomas. Fot. Carlos Morgado

BALLET GULBENKIAN (Portugalia)

Dyrektor artystyczny
JORGE SALAVISA
Choreograf
VASCO WELLENKAMP

„Landscape with Bridge”. Fot. Ayres Dos Santos

„Inter-Rupto”. Fot. Reinaldo Viegas

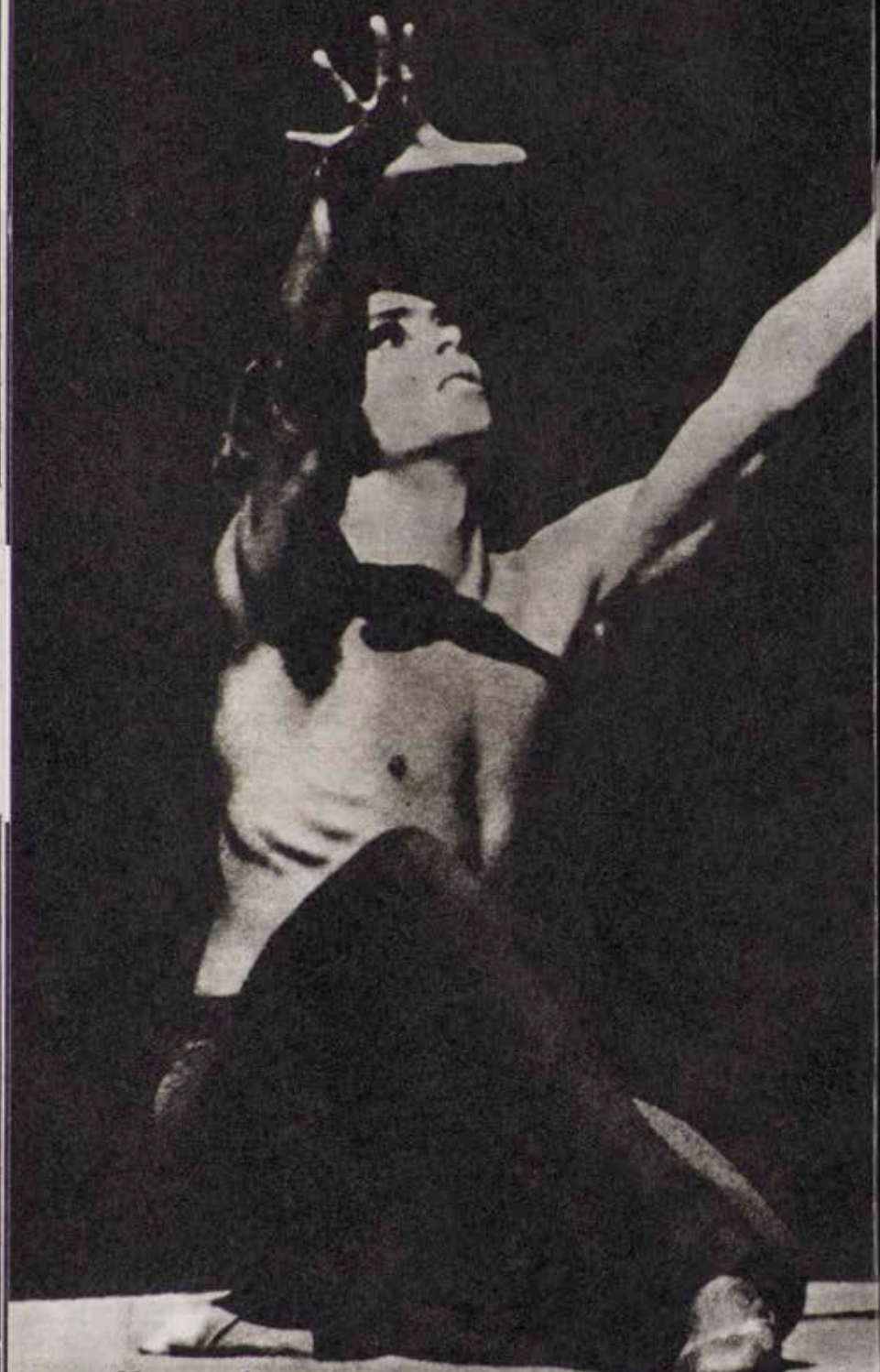

„Libera Me”. Fot. Ayres Dos Santos

„Symphony of Psalms”. Fot. Rinaldo Viegas

„Messe pour le temps present” – Jorge Donn. Fot. Alain Bèjart

zespoły krajowe

w programie

26 V

SYN MARNOTRAWNY

muzyka – Johann Sebastian Bach, Claude Debussy, Orlando
Gibbons, Gerard Hoffnung, Bogdan Dominik

reżyseria, choreografia – **HENRYK TOMASZEWSKI**

scenografia – **ZOFIA DE INES-LEWCZUK**

„Syn Marnotrawny” – Fot. Marek Grotowski

WROCŁAWSKI TEATR PANTOMIMY

Dyrektor i kierownik artystyczny
HENRYK TOMASZEWSKI

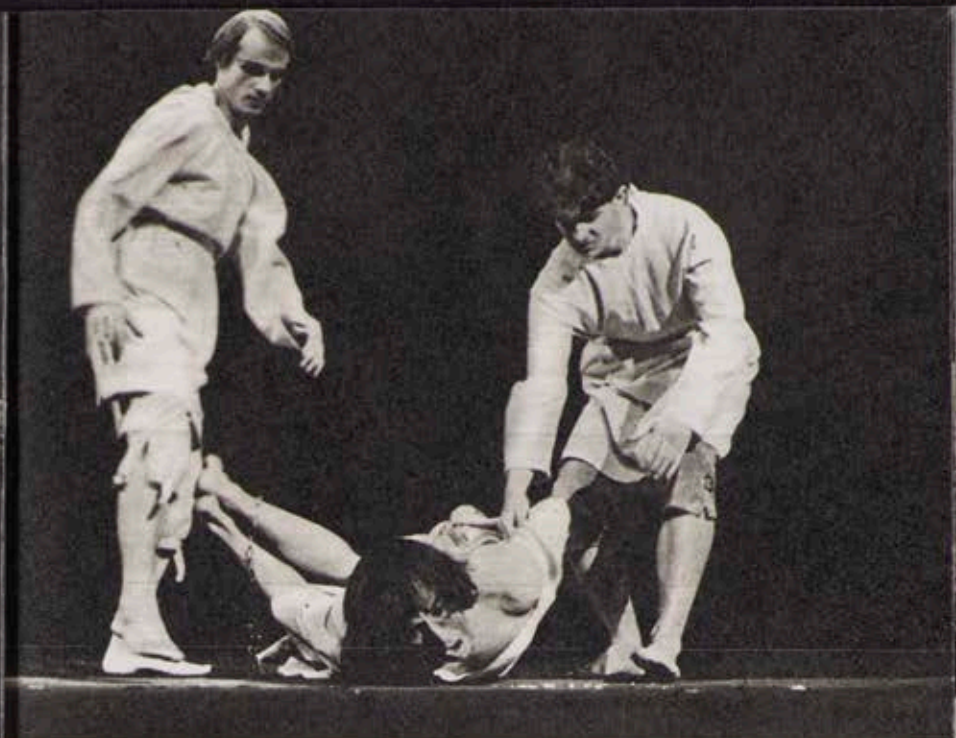

„Syn Marnotrawny” – scena zbiorowa. Fot. Marek Grotowski

„Syn Marnotrawny” – scena zbiorowa. Fot. Marek Grotowski

*„Syn Marnotrawny” – Stefan Kayser, Marek Oleksy, Robert Pyrz.
Fot. Marek Grotowski*

*„Syn Marnotrawny” – Elżbieta Słoboda, Łukasz Jurkowski,
Marek Oleksy, Jadwiga Chruszcz-Kudakiewicz. Fot. Marek
Grotowski*

w programie

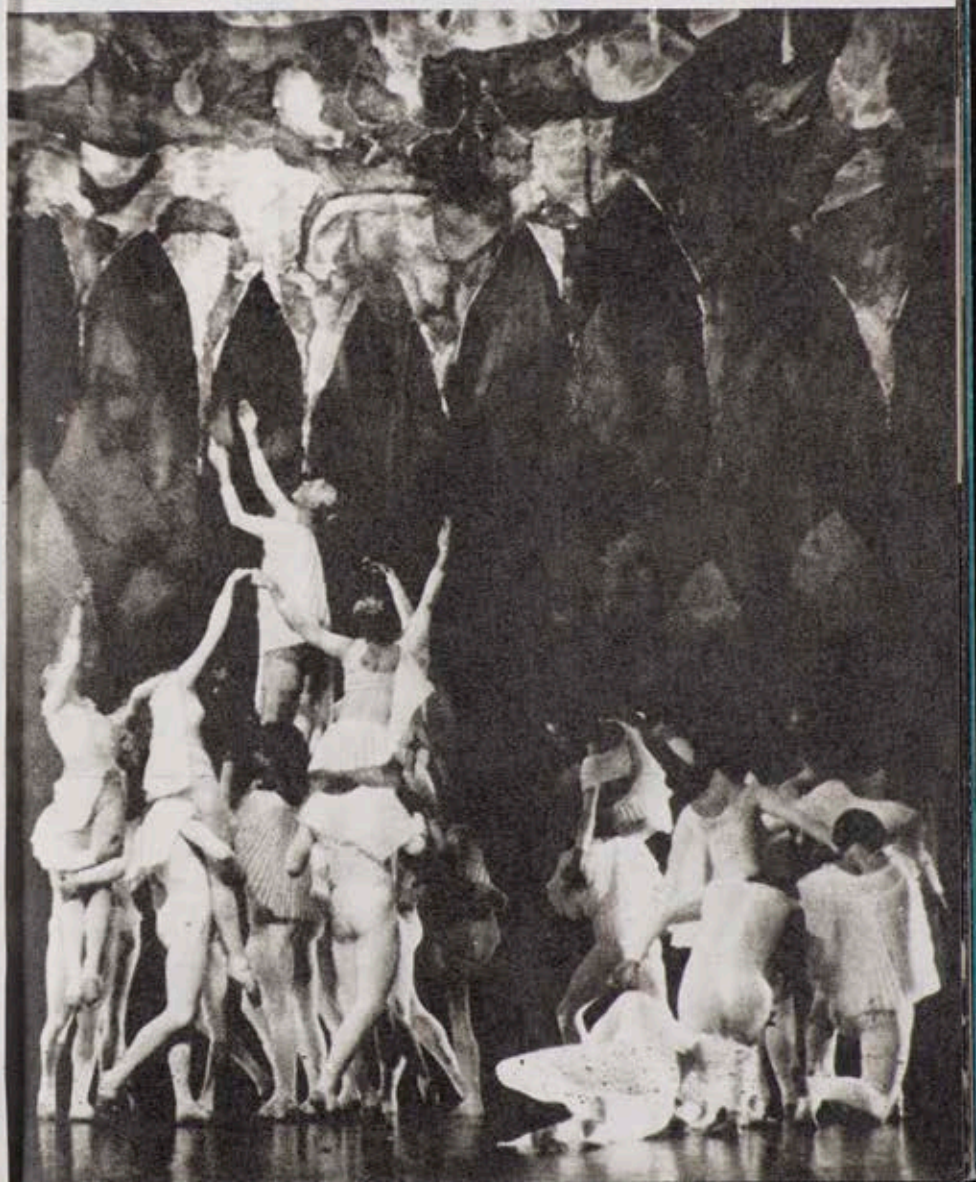
27 V

AD MATREM – PSALM – Henryk M. Górecki
POPOŁUDNIE... – do utworów Claude Debussy'ego
LEP NA MUCHY – Zygmunt Konieczny
choreografia – CONRAD DRZEWIECKI
scenografia – MAREK HELIASZ
do „Ad matrem” – KRZYSZTOF PANKIEWICZ

„Ad matem – Psalm” – scena zbiorowa

POLSKI TEATR TAŃCA – BALET POZNAŃSKI

Dyrektor i kierownik artystyczny
CONRAD DRZEWIECKI

„Cztery tanga” – scena zbiorowa

*„Cztery tanga” – Grażyna Grabowska, Ryszard Węgrzynek,
Mariola Hendrykowska, Paweł Krondicki*

„Ad matrem – Psalm” – Roma Juskat, Ryszard Węgrzynek

„Ad matrem – Psalm” – scena zbiorowa

w programie

4 VI

MIŁOŚĆ I BÓL I ŚWIAT I MARZENIE

– Gustav Mahler

choreografia i scenografia – JOHN NEUMEIER

*„Miłość i ból...” – Beata Mikołajczyk, Janusz Mazon.
Fot. Zbigniew Feliksiak*

TEATR WIELKI W WARSZAWIE

Dyrektor naczelny i artystyczny

ROBERT SATANOWSKI

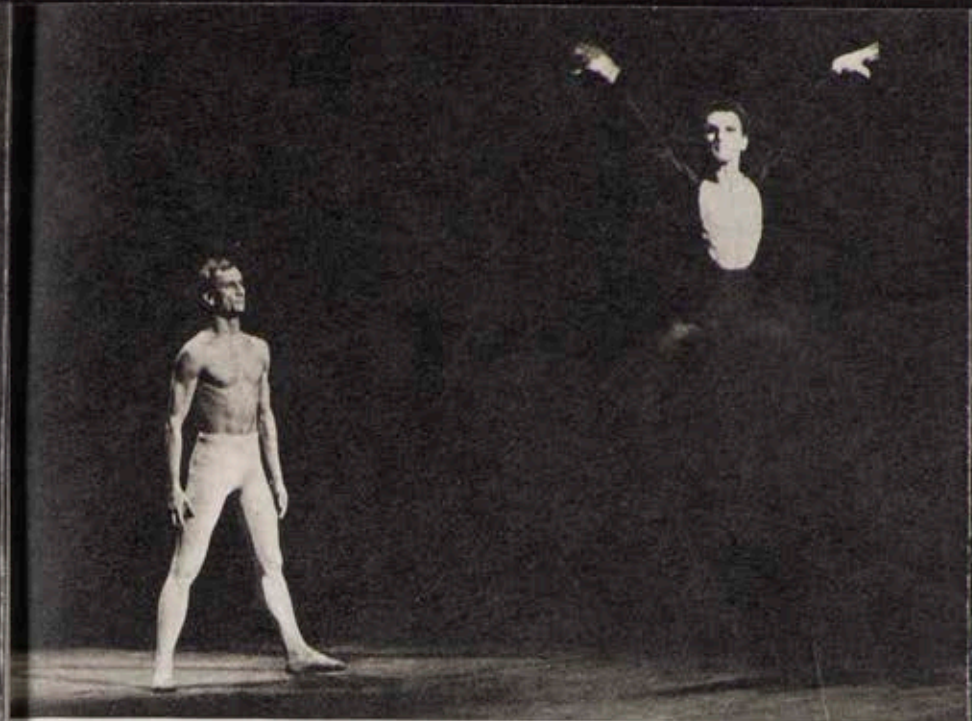
Kierownik baletu

EMIL WESOŁOWSKI

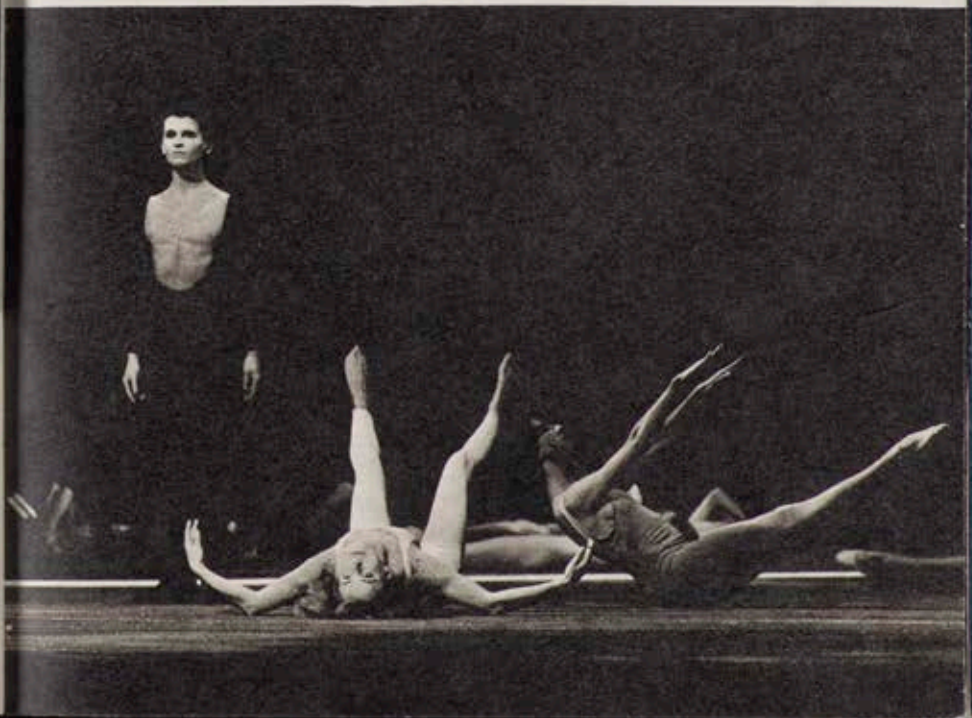

*„Miłość i ból...” – Beata Mikołajczyk, Janusz Mazon.
Fot. Zbigniew Feliksiak*

„Miłość i ból...” – Łukasz Gruziel, Jerzy Kosjanik. Fot. Zbigniew Feliksiak

„Miłość i ból...” – Jerzy Kosjanik. Fot. Jacek Giluń

w programie

6 VI

SPARTAKUS – Aram Chaczaturian

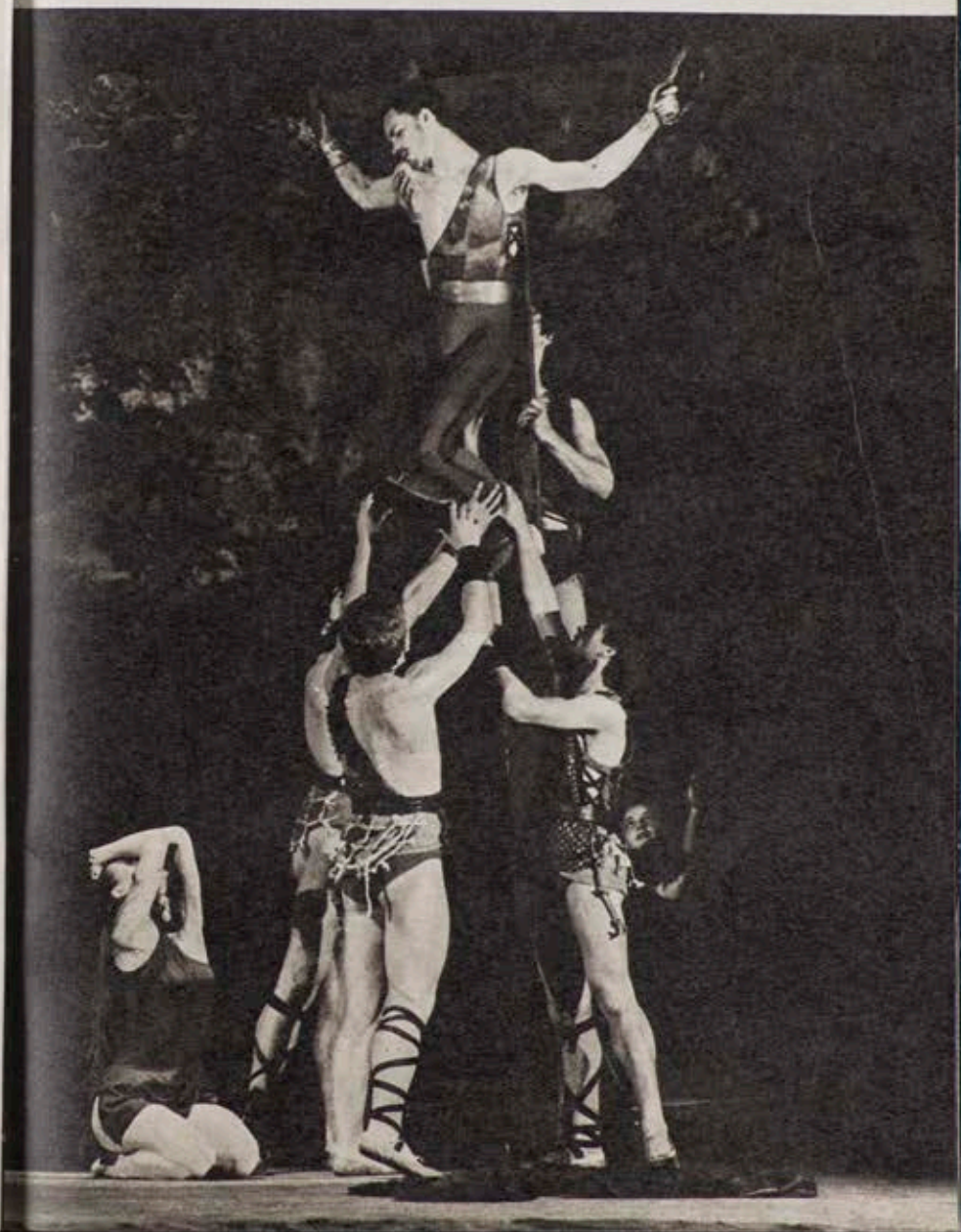
choreografia – JOZEF SABOVČIK

scenografia – ŁUCJA i BRUNO SOBCZAKOWIE

„Spartakus” – scena zbiorowa. Fot. Zygmunt Grabowiecki

OPERA BAŁTYCKA W GDAŃSKU

Dyrektor naczelny
WŁODZIMIERZ NAWOTKA
Kierownik baletu
GUSTAW KLAUZNER

„Spartakus” – Izabela Zub, Andrzej M. Stasiewicz. Fot. Zygmunt Grabowiecki

„Spartakus” – Mirosław Żukowski Fot. Zygmunt Grabowiecki

„Spartakus” – Andrzej M. Stasiewicz. Fot. Zygmunt Grabowiecki

„Spartakus” – Izabela Zub, Andrzej M. Stasiewicz. Fot. Zygmunt Grabowiecki

Impreza towarzysząca w sali Teatru Nowego

w programie

5 VI

KOŚCIELEC 1909 – Wojciech Kilar

MUZEUM CZŁOWIEKA – Krzysztof Penderecki
(„Partita na klawesyn
i orkiestrę”)

EXODUS – Wojciech Kilar

choreografia – MARIAN ŻAK

scenografia – ANDRZEJ GRABOWSKI

*„Muzeum Człowieka” – Marek Cyra, Krzysztof Majowski
Fot. Jan Zych*

TEATR TAŃCA „SILVA RERUM” (Kraków)

Kierownik artystyczny
MARIAN ŻAK

w programie

19 V

MIRIAM – Bronisław K. Przybylski

CIEŃ – Bronisław K. Przybylski

PAX ET BONUM – Juliusz Łuciuk (Oratorium „Franciszek z Asyżu”)

choreografia – EWA WYCICHOWSKA

scenografia – EWA KWIATKOWSKA

20 V

KARŁOWICZ – Interpretacje – do utworów Mieczysława Karłowicza

autor przedstawienia – ADAM HANUSZKIEWICZ

współpraca choreograficzna – EWA WYCICHOWSKA

scenografia – ZOFIA DE INES – LEWCZUK

21 V

PAN TWARDOWSKI – Ludomir Różycki

choreografia – JANINA NIESOBSKA

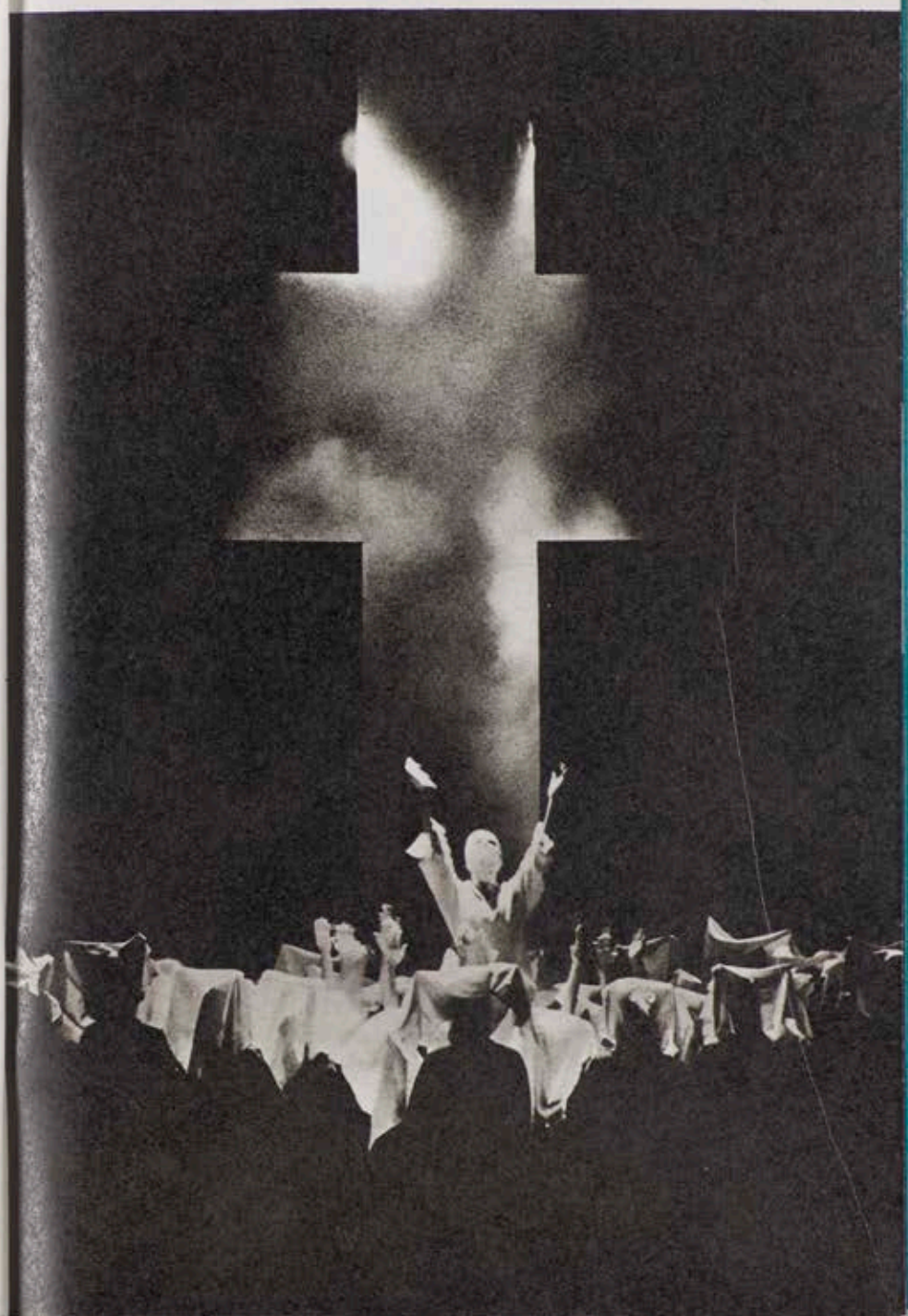
kierownictwo muzyczne – ALEKSANDER TRACZ

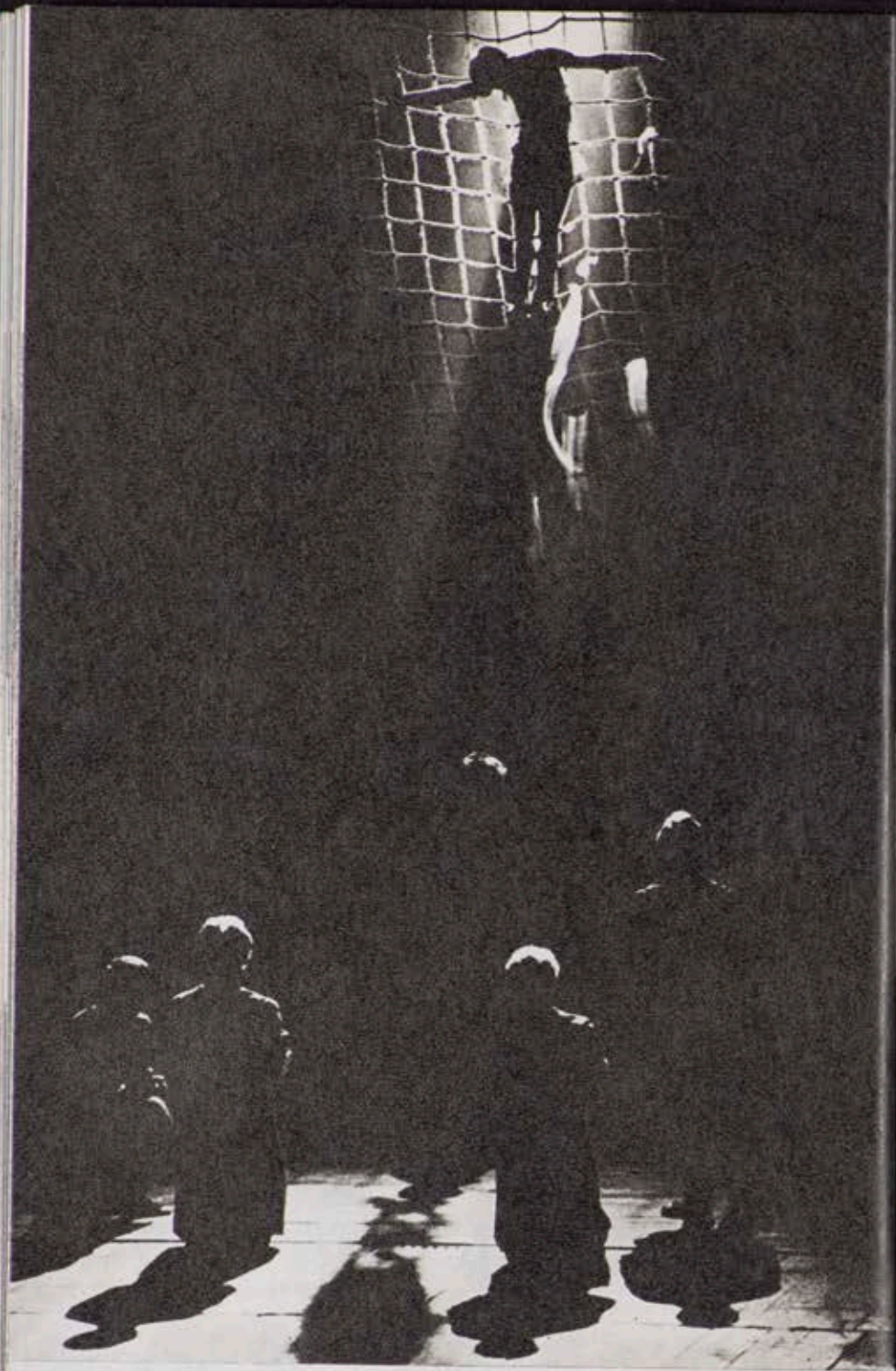
scenografia – JADWIGA JAROSIEWICZ

„Karłowicz” – scena zbiorowa. Fot. Chwalisław Zieliński

TEATR WIELKI W ŁODZI

Dyrektor naczelny
SŁAWOMIR PIETRAS
Kierownik baletu
LILIANA KOWALSKA

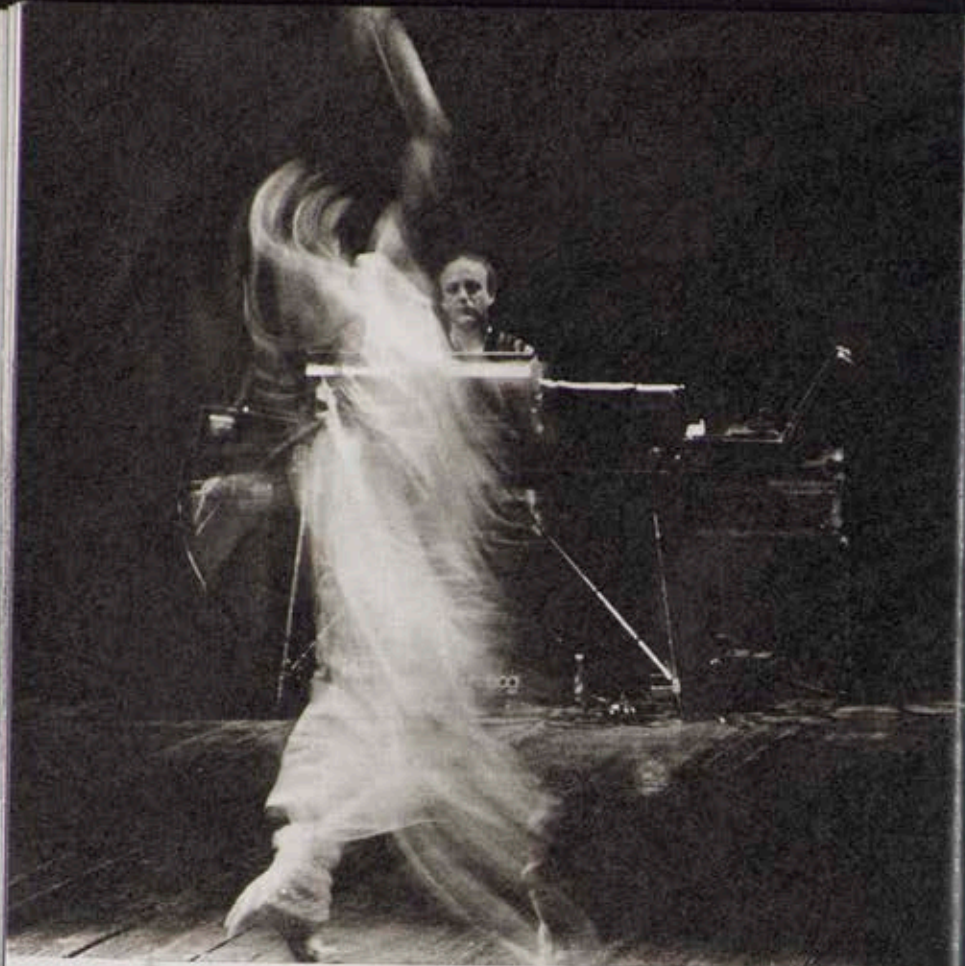
„Karłowicz” – scena zbiorowa. Fot. Chwalisław Zieliński

*„Pan Twardowski” – Roman Komassa, Krzysztof Starczewski.
Fot. Chwalisław Zieliński*

*„Pan Twardowski” – Edyta Wasłowska, Roman Komassa,
Krzysztof Starczewski, Czesław Bilski. Fot. Chwalisław Zieliński*

„Karlówicz” – Ewa Wycichowska, Józef Skrzek. Fot. Chwalisław Zieliński

Organizatorzy VIII Łódzkich Spotkań Baletowych zastrzegają sobie prawo zmiany programu festiwalu.

Program został opracowany na podstawie materiałów otrzymanych z Polskiej Agencji Artystycznej „PAGART” i od zespołów baletowych.

Redakcja programu – Ewa Juszyńska-Poradecka

Projekt okładki – Janina Dzikowska-Najder

Redakcja techniczna – Leszek Sochaczewski

Reprodukcja zdjęć – Chwalisław Zieliński

Wydawca – Teatr Wielki w Łodzi

Nakład – 3.000 egz. + 2.000 egz.

Cena zł 100.-

Druk: Łódzkie Zakłady Graficzne, ul. PKWN 18

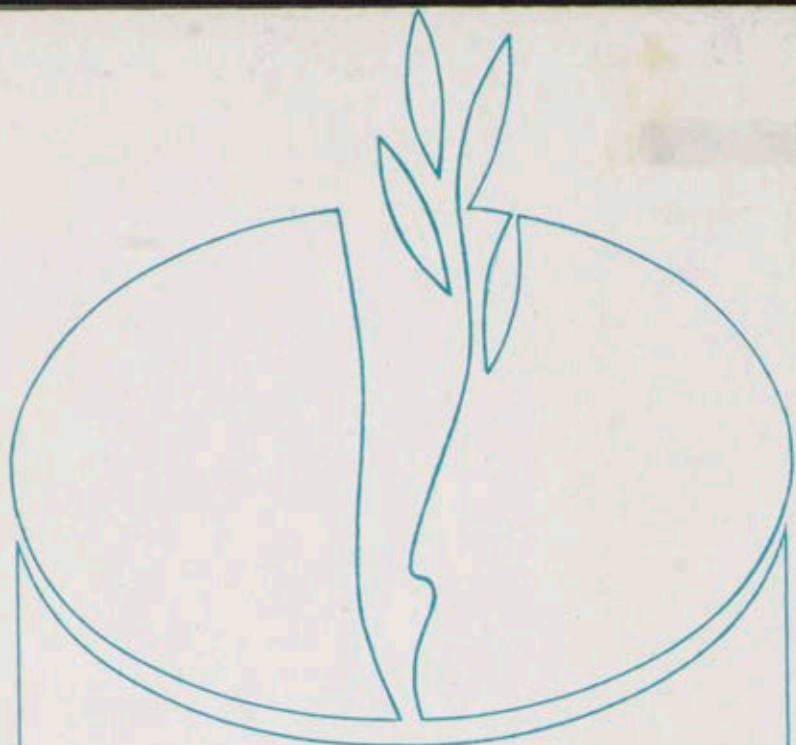
Zam. 151/1104/85 P-6/812

Bezpłatny

TEATR WIELKI W ŁODZI
Pl. Dąbrowskiego, 90-249 Łódź

Kasy Teatru czynne codziennie w godz. 12.00–19.00.
tel. 33-77-77, 33-99-60.

Przedsprzedaż biletów odbywa się codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt na 15 dni naprzód. Bilety można rezerwować telefonicznie. Zamówienia zbiorowe przyjmuje Biuro Obsługi Widzów, tel. 33-31-86, 33-99-60 w. 122.

Ψ